అందని ఆకాశం

పోలాప్రగడ సత్యనారాయణమూర్తి (ప్రహసనం)

మా 'శ్రీకాకుళం' కౌన్సిలరుగా నిలబడ్డాడని విని మొదట నేను నమ్మలేదు. ఇదేదో పొరబాటని ఏ శ్రీకాకుళమో నిలబడితే ఇతనే అన్నారని అనుకున్నాను. కాని 'నిర్లక్ష్యం' కనిపించి ఆ నిలబడింది మన శ్రీకాకుళమే అని చెప్పడంతో నాకు ఆశ్చర్యంతోపాటు వాడిమీద అసహ్యం కూడా వేసింది.

"ఏవిటి వీడి ధైర్యం? ఇదేం కుళాయి గట్టెక్కి ఉపన్యసించడం, కళ్ళకోటుదగ్గర తీర్పులు చెప్పడం అనుకున్నాడా?" అని 'నిర్లక్ష్యాన్ని' ప్రశ్నించాను.

"ఏమో! ఎవరు చెప్పినా వింటేనా? నువ్వు కాకపోతే మరొకడు నా పేరు ప్రతిపాదిస్తాడని మొండిగా మొదలెడితే ఏం చెయ్యను?" అన్నాడు 'నిర్లక్ష్యం'.

"ఏమిటి?... వాడిని నిలబెట్టింది నువ్వే నేవిటి? వీడిసినట్టుంది. ఆ చవటికి బుద్ధిలేక పోతే నీకేమయిందీ?" అన్నాను.

"ఏమో! ఆ విషయం నన్ను కాదు, వాణ్ణే అడుగు" అని నిర్లక్ష్యం విసవిసా వెళ్లిపోయాడు...

ఆ సాయంత్రం శ్రీకాకుళాన్ని వాళ్ళ ఇంటిదగ్గర కలుసుకున్నాను. నన్ను చూసి కంగారుపడి తను చేసినపనికి సిగ్గుపడతాడని ఊహించాను నేను, వాడిలో ఆ చేష్టలేమీ కనిపించకపోవడంతో చకితుణ్ణయ్యాను. మీదు మిక్కిలి అతి ప్రశాంతంగా "కూర్చో" అని మాత్రం అని మౌనంగా దేన్నిగురించో తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

కొంతసేపయాక "కౌన్సిలరుగా నుంచున్నావట నిజమేనా?" అన్నాను.

అంగీకారసూచకంగా తల ఊపాడు.

"ఏవిటి నీ ధైర్యం?" అన్నా.

సమాధానం చెప్పకుండా మందహాసం మాత్రం చేసి ఊరుకున్నాడు. నాకు వళ్లు మండింది. నాలుగు చీవాట్లూ పెట్టి వాణ్ణి తగ్గిద్దాం అనే ఉద్దేశంతో ఇల్లా అన్నాను.

"అప్పులవాళ్లకి తప్ప ఇంకెవరికీ తెలియని అనామక శిఖామణివి నీవు కౌన్సిలరయ్యే పలుకుబడి ఏమి వీడిసిందిరా? డబ్బయినా దండిగా ఉందా అంటే సెకండ్ హాండ్ కరీంబీడీ లే నీదగ్గర ఉండటం గగనం. చదువుమాట సరేసరి. పోనీ పేర్నాలిటీ అయినా లేదు. ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు, ఈపాటికయినా ఉపసంహరించుకో."

నా మాట లేవీ వాడికి చెవికెక్కినట్లు లేదు. ఒక్క క్షణం ఆగి చేతిసంచీలోంచి ఒక కరపత్రం తీసి నాకందించాడు. లెదర్ బాగ్ చూసి ఆశ్చర్యంతో "ఇదెప్పుడు కొన్నావ్?" అన్నా.

"అదీ, ఈ పంచీ, లాల్చీ, కళ్లజోడూ, ఆ చేతికర్రా ఇవన్నీ ఒకసారే కొన్నా. నిన్ననే దినపత్రిక్కి కూడా చందా కట్టాను" అన్నాడు.

వాడి ఎన్నికల హంగామా చూస్తే నాకు నవ్వొచ్చింది. "పిల్లన్నిటికీ డబ్బెక్కడిది" అన్నా.

"పాత గ్రామఫోను ఉండేదికదూ, అది అమ్మేశా. అది సరేకాని ముందా కరపత్రం చదువు" అన్నాడు.

అందులో ఆరోజున బహిరంగసభ అనీ ఉపన్యాసకుడు 'శ్రీ కాకుళం' అనీ ఉంది. ఆ సభకి అధ్యక్షుడుగా నా పేరు ఉంది. కరపత్రంక్రింద "శ్రీ కాకుళం నిశానీ" అని నిశానీ బ్లాకు అచ్చు వేసి ఉంది. ఈ ప్రహసనంలో నా పేరెవిటనుకొని "నేను అధ్యక్షుడుగా ఉండను" అన్నాను.

"ఉండకపోతే బలవంతం లేదు. కాని వాడనిండా కరపత్రాలు ఇంతక్రితమే పంచిపెట్టబడాయి" అన్నాడు 'శ్రీ కాకుళం.' నాకు వళ్లు మండింది. ఈపాటికే ప్రజలందరి దృష్టిలోనూ నేనూ ఒక పిచ్చివాడిగా అయి ఉంటాను. రేపటినుంచి వీధులోంచి వెళుతూంటే "ఫలానా 'శ్రీ కాకుళం' సభకి అధ్యక్షుడు"ని నా వెనకాల ప్రజలు అనుకుంటూ నవ్వుకుంటారు. నాకే ఆలోచనతో

తే కొ్కా కెట్టులా పోకినట్టయింది. "నా అనుమతి లేకుండా నా పేరు ఎందుకు వేశావ్!" అన్నాను తీవ్రంగా.

'శ్రీ కాకుళం' నా చేతులు పట్టుకుని బతిమాలుతూ సభని పాడుచెయ్యవద్దనీ, నా భరోసా చూసుకొనే తా నిందులోకి దిగాననీ, అధ్యక్షుడుగా కుర్చీలో కూర్చుంటే చాలు ఇంకేం చెయ్యక్కర్లేదు, అన్నీ తానే చూసుకుంటాననీ ప్రాధేయపడసాగాడు. సరే చివరకి ఎలాగయితేనేం నేను ఒప్పుకోక తప్పలేదు. తెలిసింది ఎలాగా తెలిసింది ఇంక కుర్చీలో కూర్చుంటే ఏంపోయిందని అంగీకరించాను.

రాత్రి ఎనిమిదింటికి వీధి మొగలో ఒక టేబిలూ రెండు విరిగిన కుర్చీలూ ఒక హరికేన్ లైటూ శ్రీ కాకుళమే సిద్ధపరచి నన్ను అక్కడికి పిలుచుకువెళ్లాడు. నేను వెళ్లేటప్పటికి పిల్లలూ, పెద్దలూ కలిసి పది పదిహేనుమంది ఉన్నారు. నేను ప్రశ్నార్థకంగా 'శ్రీ కాకుళం' కేసి చూశా.

"నువ్వేం శంకకు. కాని వ్వాయిస్తీ" అన్నాడు.

నేను లోపల్లోపల విసుక్కుంటూ శ్రీ కాకుళంగురించి రెండు పరిచయ వాక్యాలు పలికి కూర్చున్నాను. తర్వాత శ్రీ కాకుళం లేచాడు.

"ప్రజల్లారా! ప్రజలన్నానని ఆశ్చర్యపడకండి. సోదరులు కానివాళ్ళని ముఖప్రీతి కోసం సోదరులారా అనీ, మనస్సులో వేరే ఆలోచనలు పెట్టుకొని పైకిమాత్రం సోదరీమణులనీ అనడం నా కిష్టంలేదు. అందుకే అలా సంబోధించాను. నేను నాయుడుగారి పార్టీవాడినీ కాను. పెద్ద కాపుగారి పార్టీవాడినీ కాను. నాకు ఓటు వెయ్యమని మిమ్మల్ని బేఫురించను. అయినా నాకు కొన్ని అర్హతలున్నాయి. ఆ యోగ్యతలన్నీ మీకు చెప్తాను. అంతే! మీకు ఇష్టం అయితేనే వెయ్యండి. నేను ఇతరుల సొమ్ము తినెయ్యలేదు. ఎవరి కొంపలూ కూల్చలేదు. ఎవర్నీ మోసం చెయ్యలేదు. ఎవరికీ ఉరి

★ అందిన ఆకాశం ★

కారాలుచేస్తానని శుష్క ప్రమాణాలు చెయ్యలేదు. ఇవే నా అర్హతలు.

నేను మీ వార్డు కేవో ఉపకారాలు చేస్తానని వాగ్దానం చెయ్యడంలేదు. కుల తత్వాలు, పార్టీ తత్వాలులాగే వార్డు తత్వాలుకూడా పరిహరించవలసినవే!"

'శ్రీకాకుళం' కంఠం హెచ్చించి మాట్లాడుతూంటే ఆ వార్డులో జనం ఒక్కొక్కళ్ళు నిద్దరపోతున్న వాళ్లు కంగారు పడుతూ కళ్ళు నులుపుకుంటూ సభాస్థలికి వచ్చి పరిస్థితి చూసి స్థిమితపడ్డారు. వచ్చిన వాళ్లు కాసేపు వినిపోదామని కూర్చుని పోయారు. ఈవిధంగా ఒక అరగంటకల్లా సుమారు ఒక వందమంది శ్రోతలు శ్రీకాకుళానికి లభించారు.

తనకు తెలిసినవి వాళ్ళకి తెలియకుండా ఉండేలాగ ఒక గంట అప్పగించి 'శ్రీకాకుళం' తన ఉపన్యాసాన్ని ముగించాడు. ఇది శ్రోతలలో చాలామందికి దక్కని ప్రహసనానందాన్నిచ్చింది. కొందరు నవ్వుకున్నారు. కొందరు గుసగుసలాడుకున్నారు. మరికొందరు సభ పూర్తి అవగానే శ్రీకాకుళం చుట్టూ ముసిరి తమ పుస్తకాల్లో సంతకాలు పెట్టమని ప్రాధేయపడసాగారు. అతి కషంమీద ఆ గండాన్ని తప్పించుకుని 'శ్రీకాకుళం' సభను పరిసమాప్తి చేశాడు. ఈవిధంగా రోజూ ఆ వార్డులో శ్రీకాకుళం హరికేన్ లైటు మీటింగులు ప్రతి వీధుల్లోనూ సాగుతున్నాయి. జనం విరివిగానే వచ్చేవారట! నేనుమాత్రం ఆరోజు తర్వాత వాడికి కనిపించడం మానేశాను, ఎక్కడ అధ్యక్షుడుగా ఉండవలసివస్తుందో అని.

ఎన్నికల ఫలితాలరోజు రాత్రి వీధులో హడావుడి విని ఇవతలకివచ్చి చూస్తే ఒక సైకిలు రిక్షాలో దండలతో మా 'శ్రీకాకుళం' ఊరేగుతున్నాడు. వాడికి జై కొట్టుకుంటూ సుమారొక వందమంది యువకులు ఉత్సవంలో నడుస్తున్నారు. నన్ను చూసి మా శ్రీకాకుళం మందహాసం చేశాడు...

ఒక రోజున మా యింట్లో పేపరు చూసుకుంటూ కూర్చున్న నాకు మా యింటి ముందు చిన్న కారు ఆగిన చప్పుడు వినిపించింది. పేపరు మడిచి వీధిలోకి చూద్దును కదా కారు డ్రయివరు దిగివస్తూ "అయ్యా కారులో ఛైర్మన్‌గారు మిమ్మల్ని రమ్మంటున్నారు" అన్నాడు.

ఆరోజున ఛైర్మన్ ఎన్నిక అని గుర్తుకు వచ్చి "ఎవరు ఎన్నిక అయారు చెప్మా" అనుకుంటూ అలాగే నిలబడిపోయాను. ఇంతలో ఆ కారు తలుపులు తెరుచుకుని మా శ్రీకాకుళం నవ్వుతూ నాకేసి రాసాగాడు. డ్రైవరు చేతులు కట్టుకొని పక్కకు తప్పుకున్నాడు. నేను విస్తుపోయి అలాగే నిలబడిపోయాను.

'శ్రీకాకుళం' లోపలికి వచ్చి మంచం మీదకి చేతిసంచీ కర్రా విసరి కళ్ళజోడు తీసి టీపాయ్‌మీద ఉంచుతూ "అల్లా తెల్లబోతావేం? లోపలికిరా" అన్నాడు. నేను నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ వాణ్ణి సమీపించాను. కూచో అని నన్నొక కుర్చీలో కూర్చొపెట్టి తనింకోదాంట్లో కూచున్నాడు.

అరవై సంవత్సరములపైనుంచి డాక్టర్లు పెర్టుసిన్ టెష్నర్‌ను సిఫార్సు చేయుచున్నారు. ఎందువలననగా అది దగ్గులకు, గొంతునొప్పికి, శ్వాసకోశ వ్యాధికి, ఉబ్బసమునకు, కోరింతదగ్గుకు ఉపశమనము నిచ్చును. క్షేమముగా స్వస్థతనిచ్చును. తీసుకొనుటకు యింపితమైనది. పెర్టుసిన్ కొనుడు!

అందరు కెమిస్టుల వద్దను లభించును

ఏటెఫా లిమిటెడ్, షాన్ లీచ్‌టెన్‌స్టెయిన్, స్విస్ కస్టమ్ అండ్ ఎకనామిక్ టెర్రిటరీ వారితో చేసుకున్న ఒడంబడిక ప్రకారము, యిండియాలో
ఇన్‌ఫా లిమిటెడ్, పోస్టు ఆఫీసు బాక్సు నెం. 1041, బొంబాయి-1
వారిచే తయారగుచున్నది

ILY-9 TEL

ఒక్క క్షణం నిశ్శబ్దం.

"నువ్వు కౌన్సిలరయినందుకే ఆశ్చర్య పోతూంటే ఛైర్మన్ కూడా అయ్యావేమిటి?" అన్నా.

"అదంతా ఒక చిత్రమైన కథ. మొత్తం ఇరవైముగ్గురం కౌన్సిలర్లం. అందులో పది కొండుగురు నాయుడుగారిపార్టీవాళ్ళూ పది కొండుగురు పెద్దకాపుగారి పార్టీవాళ్లూను"

"అయితే దేనికీచెందనివాడివి నువ్వొక్కడివే అన్నమాట!"

"మరే - అందులోనూ వాళ్ళిద్దరిబలాలూ సమానంగా ఉన్నాయేమో కథ మరీ రక్తి కట్టింది."

"అవునవును. పైగా లక్షరూపాయ లిచ్చినా ఆ పార్టీలోవాడు ఈ పార్టీలోకి రాడు."

"అదే మనకి లాభించింది. ఏ పార్టీవాళ్లు ఛైర్మన్ కావాలన్నా మన ఓటు అవసరం అయింది. నా ఓటుకి పాట పెరిగింది. పది వేలదాకా పెరగనిచ్చి నేను డబ్బుకి కక్కుర్తి పడే రకం కాదని రెండుపార్టీలకి ఖచ్చితంగా తెలియ చెప్పాను. దాంతో వ్యాపారం మరీ బిగిసింది. ఆఖరికి నన్ను ఛైర్మన్‌గా ఒప్పుకుంటాం అనీ తమ పార్టీ మనిషిగా వ్యవహరించమనీ నాయుడుగారు ప్రత్యేకంగా వచ్చి ప్రార్థించడంతో ఒప్పుకోక తప్పిందికాదు."

"చాలా ఎత్తులే వేశావన్నమాట."

"ఎత్తులేవిటిరా నీ మొహం. నా కసలీ రెండుపార్టీలలో దేనితోటి కలవడమూ ఇష్టంలేదు. ఎందుకు ఒప్పుకున్నానా అని ఇప్పుడు విచారిస్తున్నా."

"అదేవిటి?"

"అవును. వాళ్లకి బుద్ధిలేకపోతే నాకేనా ఉండొద్దూ! అక్షరంముక్క రానివాడిని నేను ఛైర్మన్ ఏవిటి? అందుకే నా గౌరవార్థం చేయబోతూన్న విందుకి వెళ్లకుండా ఇక్కడికొచ్చా."

"నిజంగా నీలాంటి నిరాడంబరుడు ఉండటం అరుదు సుమా!" అన్నాను ఆశ్చర్యంతో అభినందిస్తూ.

"అదేమీ నువ్వు అనుకున్నంత గొప్ప విషయం కాదులే - అది సరేగాని ముందు ఈ ఛైర్మన్ పదవికి నా రాజీనామా రాయి. వేలుముద్ర వేస్తాను" అన్నాడు.

"అదేవిటి?" అన్నా.

"అంతేలే!"

"అదేం?"

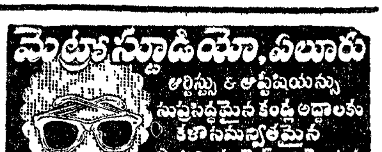

"ఇంక ప్రశ్నలు వెయ్యకు. ఒకరోజున నువ్వు చెప్పినట్టు విన్నానా, ఇవాళ వినడానికి? ఊ - రాయి" అన్నాడు శ్రీకాకుళం.

విధిలేక రాశాను. వాడు వేలిముద్రవేసి డ్రైవరుచేకిచ్చి అది కౌన్సిలర్లకీ కమీషనరుకీ అందజేయమన్నాడు. ఆ ఉత్తరాన్ని డ్రైవరు వినయవిధేయతలతో అందుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

'శ్రీకాకుళం' మళ్ళీ పూర్వంలాగే బ్రాకెట్ విషయాలూ అందులో తనకున్న పాండిత్యం మెళుకువలుగూర్చి నేను వినక పోయినా చెప్పుకుపోతూ మధ్యమధ్య కరీం బీడీ ఆరిపోకుండా పీలుస్తున్నాడు. చేతికర్రా, కళ్లజోడూ, లెదర్ బాగ్ ఈమూడూ మంచంమీద పడిఉన్నాయి. నేను వాటి కేసి చూసి ఆలోచిస్తూ వాడి మాటలు వింటున్నట్టు నటిస్తున్నా.

ఇంతలో బిలబిలమంటూ పాతిక ముప్ఫయి మంది లోపలికి చొరబడ్డారు. నేను కంగారుగా లేచి నిలబడ్డాను. వాళ్ళంతా కౌన్సిలర్లూ, ఊళ్ళో పెద్దలూను. వాళ్లందరూ శ్రీకాకుళాన్ని బతిమాలసాగారు. ససేమిరా తన నిర్ణయానికి తిరుగులేదని శ్రీకాకుళం బిగిసిపోయాడు. వాళ్లు కాళ్లావేళ్లా పడ్డారు. కాదూ కూడదన్నారు. ప్రార్థించారు. ప్రాకులాడారు. ఏమీ లాభంలేదన్నాడు శ్రీకాకుళం.

తమలో తమకున్న వివాదాలవల్ల తమలో ఎవరూ ఛైర్మన్ అవడం కల్ల అన్నారు. కనుక అందరికీ అంగీకార యోగ్యుడైన అతను ఛైర్మన్ పదవి స్వీకరించి నగర గౌరవాన్ని కాపాడాలన్నారు. అతను అంగీకరించకపోతే అసలు ఛైర్మనే ఉండక పోవడంకానీ తిరిగి ఎన్నికలు రావడంకానీ జరుగుతుందన్నారు. మొదటిదానివలన మునిసిపాలిటీ అపహాస్యంపాలవుతుందన్నారు. రెండవదానివల్ల కౌన్సిలరుగా ఎవరూ నిలబడకపోవడమనే మహాప్రమాదం సంభవిస్తుందనీ పట్నంలో ప్రశాంతత నశిస్తుందనీ అన్నారు.

"నే నింతగొడవ అవుతుందంటే అసలు నిలబడకేపోదును తెల్సా" అన్నాడు శ్రీకాకుళం.

'ఛైర్మన్‌పదవిని మీరు అంగీకరించేదాకా మేం ఇక్కడినుంచి కదలం' అన్నారువాళ్లు. అని అక్కడేకూచుని సత్యాగ్రహం మొదలెట్టారు.

కొంతసేపయాక "ఇదెక్కడిసంతయ్యా నాకు వద్దు మొర్రో అంటే వదలరేం!" అన్నాడు శ్రీకాకుళం.

వాళ్లలో ఎవరూ జవసక లేదు.

ఆఖరికి విసుక్కుంటూ "సరే లేవండి" అంటూ శ్రీకాకుళం చేతికర్రా, సంచీ, కళ్ళజోడూ అందుకుని లేచాడు - ★

అబ్బ! ఒకే జలుబు...బారము...

అమృతాంజనం వాడితే...

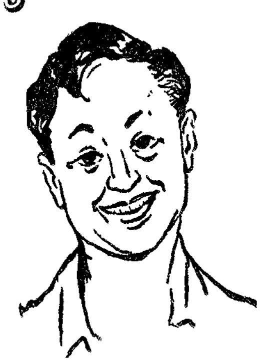

తగ్గిపోయింది!

అమృతాంజనము